

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ UNA BATALLADA CADA SENMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

EN LA RAMBLA DE LAS FLORS.

—Mira Margaridó, si passa l' Elissa l'hi donas un ram y ja es pagat; si passa Estrella un altre y pagat també; quan passi Rosaura un altre; un altre á Encarnació..... Y tu si vols quédate'n un, y pagat també.

—(Apart.) Ja té rahó 'l ditxo: home petit, carregat de posturas.

JOCHS FLORALS.

Mal fariam en escriure catalá, si de una cerimonia tant important com la que 'l diumenje se celebrá en la gran Sala de Llotja, deixessin de parlar avuy, suspenent los frívols passatemp, á que las actuals circunstancias políticas obligan á LA CAMPANA DE GRACIA.

Diumenje passat fou espléndida á tot serho la festa de las dors, la festa de la poesia catalana.

Y fou espléndida no tant per lo artístich decorat del local, no tant per la lluhidísima concurrencia que omplia aquell gran saló, no tant en fi, per l'entusiasme que hi reyná, y que doná una gran proba de la vitalitat de la nostra renaixent literatura.

Tot aixó valgué molt: pero valgué mes que aixó encare, l'esperit modern, liberal y civilizador que 's despreguá generalment de tots los treballs que allí 's llegiren, y que segons noticias, conservan també, los que á pesar de no haverne sigut llegits, veurán próximament la llum, en lo volum de las obras premiadas.

***

LA CAMPANA DE GRACIA que s' escriu en catalá, per forsa déu felicitar-se de una solemnitat literaria que enalteix una causa, de la qual, encare que modesta, n'es també una obrera.

Y quan aquesta solemnitat, romp resoltament aquellas rancias preocupacions, que un dia pogueren ferla antipática, als que, vivint en la verdadera civilisació, ni senten injustificat neguit ni exhalan queixas de ridícula anyoransa de altres temps que no han de tornar: quan aquesta solemnitat se converteix en una festa agradable, en la qual las liras dels poetas no discordan en res ab l'armonía del progrés y de la civilisació, llavors la nostra satisfacció déu pujar de punt, perque veyém obert á la literatura catalana un ample porvenir de gloria.

***

Es precís fer una salvetat.

Nosaltres qu'en la premsa defensém determinadas ideas y estém afiliats á un partit polítich, deplorariam que 'ls Jochs Florals y que la literatura catalana per ells representada, descendissen al fanch dels partits militants.

Una missió mes alta los hi reserva son objecte y son fi.

Pero també tant ó mes que aixó, deploravam en algun dels passats anys, que la inspiració dels poetas se revolqués malaltissa, entre las sombras del reccionarisme, fentse antipática al poble, y allunyantse del camí que hauria degut emprendre pera lograr la estimació y la consideració dels catalans, enemichs are y avants y sempre de fer la trista caminada del cranch. Parlém en general.

Si en lloch de sospirar contínuament per l'edat en que encare no s' havia inventat l'impremta, s'haguessen retret las antigüas glorias no sense solta, sino com un estímulo pel nostre poble: si en lloch d' entregarse als éxtassis de un misticisme desatentat, s'hagués cantat la fé que enalteix y no aquella que rebaixa: si en lloch de parlar de un amor vuyt de sentit, s'hagués pintat aquell amor qu' eleva y ennobleix los sentiments; y á las concepcions poéticas se las hagués revestidas de una forma intel·ligible y adequada y bèn moderna—que aixó no vol pas dir vulgar, com molts s'haurán cregut—llavors molt mes fecundas haurian estat las disset cullitas, que un any darrera l'altre los Jochs Florals han portat á la literatura de Catalunya.

Mes si molt temps s' ha malgrastat, un gran pas s' ha donat en l' últim certámen, y es de creure que aquest impuls, no perdrá cap mica deforsa en los vinents.

Fetas aquestas consideracions, al grá.

***

L' héroe de la festa fou en Frederich Soler—conegut per Pitarrá.—Quatre premis y dos accessits se'n dugué lo fecundo y aplaudit autor dramátich ab poesias que cada una bastan per fer la reputació de un escriptor. Un exemple de tanta forsa poética no s' havia vist fins are,

y ab creixent y just entusiasme aplaudia lo públich, cada vegada que al obrirse un plech, se publicava lo nom afortunat.

En Joaquim Riera y Bertran, l' inspirat autor de *Las cançons del temps*, guanyá un premi y tres accessits.

Anicet Pagés, un premi y un accessit. Sa composició *Lo cant de Salomé* té una bellesa de forma, tant pura, que ja ab mes maestría, no pot manejar-se la llengua catalana.

Lo popular autor dramátich Vidal Valenciano obtingué 'l premi ofert al millor quadro representable, y 'l nom de Joan Batista Ferrer, ressoná per primera vegada en los Jochs Florals, pera donarnos á coneixe una composició titolada «*L' heréu*» que fa de son autor un dels poetas d' estil popular de mes brillants facultats.

Tingueren accessit á mes de Isidro Reventós ja conegut en anteriors certámens, Emili Coca y Collado, J. Torres y Reyetó y Angel Guimerá, joves tots ells de grans esperansas, y fins una senyora que amagantse ab lo pseudónim de «*Maria de Belloch*» dará sens dupte á Catalunya lo *Fernan-Caballero* que l' hi falta.

Ab moltíssim gust nos extendriam sobre 'ls treballs que tant en la Sala de la Llotja com en la sessió que doná l' endemá «*La Jove Catalunya*» poguerem apreciar: l' espay nos ho priva y las consideracions ab que comensan aquestas ratllas bastan pera donar una idea encare que débil, de la impresió que 'ns produhiren.

Próxim a publicarse, recomaném per endavant la lectura del tomo, á tots los amants de la bona literatura y de que las aspiracions de Catalunya sigan fidelment traduhidas y bèn interpretadas, segurs de que, diránque aquest any haurá sigut pels Jochs Florals, un any molt bèn aprofitat.

P. K.

Lo Terso ha dirigit al *Univers* periódich francés, una carta en la qual declara que segueix una guerra de regeneració, y que espera que Déu l' hi concedirá 'l triunfo.

Hi ha malalts que per regenerarse la sanch necessitan y usan oli de fetje de bacallá; pero hi ha fieras que 'l necessitan de fetje de espanyol.

Un tal Aguirre ha aixecat en lo Nort una partida carlista contra 'ls carlins, al crit de «*Pau y Fueros*».

Pero senyor Aguirre y senyors Navarros y senyors Viscachins: ¿que no 'ls han tingut sempre 'ls fueros?

¿Que no la tenian la *Pau* avants de que encenguessin la mes desatentada de las guerras?

¡Ay que rahò té aquell que compara á certas personas ab los burros de bógit que no fan mes que rodar, per tornar sempre al mateix puesto!...

A Gratz, motins contra 'l germá del Terso. Y l' esperit públich s' ha pronunciat en tal manera contra l' assés de Cuenca, que fins la Dieta departamental y la municipalitat demanaren la seva expulsió.

¡Quan un llop se presenta en poblat, á tiros lo treuen!

Y carlins hi ha que ab la seva presencia escarneixen una nació civilisada, dignes com son tant sols de viure entre las tribus del Africa.

L' Ajuntament no vol deixar lo mercat del Born, avuy en construcció, p' ra celebrarhi una exposició general catalana y de invents espanyols.

Si 's tractés de una exposició de bandes concejils, es de creure que no hi haurian hagut las dificultats que are 's presentan.

Y duran encare las trifulgas de'n Sagasta, per reconstituir lo partit constitucional.

Y naturalment, com que qui molt treballa, molt profit arreplega, ha arribat l' hora de contar los fructs, y 's troba ja ab 120 Llatzers que han suscrit la seva fórmula de adhesió.

¡120 espanyols!
Calculant que á Espanya som 16 milions de habitants, ja no mes l' hi quedan per conquistarne 15 999,880.

Ja veuen com la paciència tot ho alcanza!

Los carlins que al passarse, regoneixen l' actual situació diuen en lo corresponent manifest que publican, qu' ells defensaran per xó sempre 'ls seus principis.

Y la seva escudella també, y fins si massa m' enfadan las sevas postres, que aqui la gran qüestió es moure las barras... aixó si ab molt patriotisme.

Diu que 'l govern donará expansió á la premsa.

Ab tal motiu asseguran altres que s'establirà formalment la censura prévia.

Ja veurán com poch á poquet arribarém á tenir la mateixa llibertat que Inglaterra.

Los carlins están de desgracia.

Després de Navarres, Aleixar y després de Aleixar, Cherta, y finalment per coronar la festa Santa Coloma de Farnés.

Si 's continúa fent així, dintre poch temps—ho asseguro—no quedará ni un carlí si es que no se'ls fan de suro.

Alguns francesos han sollicitat permís del govern pera servir (de oficials per supuesto) en l' exercit espanyol.

Los periódichs oficials que tals noticias publican nos fan saber que tots aquestos aucells son procedents de las filas carlistas.

Diuen los mateixos periódichs que 'l govern sense dir res ha acordat socórrerls per de prompte.

¡Molt bè!
Si algú té mes bons sentiments que hi fassa mes. ¡Ay caram!

Los periódichs de Madrit parlan de que tracta de millorarse la calitat del tabaco.

¡No sè que volen que 'ls diga! En aquest temps los miracles ja no passen.

Si fos cert, fins valdria la pena d' estarse uns quans dias sense fumar perque la cosa 'ns vingués mes de nou.

Un d'aquests dias vá rompre's una roda del carruatje en que anava el senyor Castro á fer una visita al Nunci... del Papa.

Ab tal motiu deya la *Correspondencia* que havia tingut un susto de consideració.

Es tot molt natural.

FÁBULA... MORAL.

La lletja y fatua Sofia volgué ferse retratar, y al objecte 's feu tirar la imatge en fotografia. Cuant la tarjeta vejé, qu' era son trassumpto exacte, «¿Jo so aquesta?»—digué en l' acte— «¿Jo so aquesta? ¡no pot sé! ¡Sens cap dupte 'l retratista de mí s' ha volgut burlar! ¡já 'm faré jo retratar per un verdader artista!» Y dirigintse á un pintó que li conegué la flaca, li pintá... una dona maca, que s'hi semblaba... com jo. Cert que l'hi costá molt car, mes la Sofia era rica, y veyentse tant bonica ¡qu'es cas de regatejar! Y en sa tanta presumpció

al fotografo tornant,
posantli 'l quadro al devant,
«Miri, - li diu—miri aixó!
Retratista d' aparatos,
que sens colors ni pinzell
fa retratos á granell,
¡aprengui de fer retratos!»
Lo fotografo ab gran calma
li respougue: «Donya necia,
que lo verdader desprecia
y á lo fals dona la palma;
si no es més cert mon cristall
qu' eixa cara enmallevada
en que's té per retratada,
l' hi podria di' l mirall;
guardis, guardis la pintura
que tan felissa la fá,
que no de ser deixarà
per xo una caricatura:
tinga per ben positiu
que'l pintor que tant l' halaga,
mentres llargament lo paga
ell mateix de vosté 's riu;
y tinga per cert també
que al mirarla tant ufana
d' eixa tela cortesana,
tothom se riu de vosté:
que 'l fum de la adulació,
á molts idols desvaneix,
més á aquell que l' espargeix
y á la gent sensata, no,

TARAVILLA.

Un senyor que duya un tarot que ja mudava 'l pèl, parlant del 'é poca de la República, deya:

—¡Vaya un temps! Surtir ab lo sombrero de copa, era exposarse á que 'us clavessin un tronxo: miri jo ab un any no vaig sortirhi: ni siquiera en tenia.

—Pues digui, l' hi contestá un jove molt aixerit, que aquest tarot que tregina se l' hi torna calvo molt jove!...

Un militar á qui 'l temps l' hi sobrava, estant al café, s'entretenia sempre estirantse la perilla, que de tanta tracció semblava ja la barbata de una cabra.

Un anglès—que com tots, per inventarse coses, era de la pell de Satanás—dolentli de que tant mal se perdés aquella forsa, l' hi proposá que anes á pendre café á casa seva, en la confiança de poder aprofitar aquell moviment continuu aplicantlo á un bógit de la seva invenció.

Confessém que 'ls inglesos tot ho aprofitan.

Aquell mestre de cada senmana:

—A veure noy: lliadó d' economia doméstica: ¡Que necessita un home pera esser un pare dels bons?

Lo noy:

—Tenir fills de primera calitat.

Escena barcelonina:

—Mamá ¡que no aném al Parch?

—Ja hi anirém demá filla mèva.

—¡Ay mare! hi van tants pollos!... N' hi ha un particularment que xuclant me'l menjaria!..

—¡Ditxosa tú filla mèva qu' encare tens humor! En quan á mi de pollos no mes me 'n xuclaria un que n' hi vist aquest dematí als aparadors de ca 'n Justin.

A UN CERO A LA DRETA.

SONET.

¡Guarisme y lletra á un temps! jo te venero per ser la mar de graus, llum d' esperansa, estrella que d'un bot te'n vas á Fransa y tornas sentme rich quant menys ho espero. Se't fá d'un cop de puny ab tant d'esmero, que fias la ma del xich, que prompte 's cansa, te pinta com un sol puig se l' hi alcausa que's fá la o ab un got y la o es un cero. T' admira lo banquer que, ab tú á la dreta,

d'un duro ne fá déu y aixis fent guerra
cuadrat te veu ab goig tras la pesseta.

T' admira tot aquell que ab tú s' aferra,
si fent son capital, may, ni ab careta
sabs dir: «jo soch per tu un cero á la esquerra.»

A. F. O.

En Málaga se han celebrat dugas bodas en la capella del Cementiri.

¡Quina ocasió mes bona per deixarhi 'ls sogres!

Se coneix que 'ls núvis han tractat de assegurar-se la felicitat per tota la vida.

No deixa de tenir bona sombra 'l següent sueldo tret de un periódich de Madrid:

«Del general Martinez Campos se n' esperan noticias de un moment al altre.»

Si 's creurá 'l periódich que 'l nostre general s' haurá perdut!

L' escut de la fatxada del Seminari que porta la inscripció «*Labor prima virtus*,» apenas se pot llegir per tenirhi al devant una altra inscripció feta ab canonadas de gas.

Molt convenient fora que aquesta última inscripció no tapes la primera, á fi de que tothom pogués llegir ben bé que 'l treball es la primera virtut.

CREIXENTS.

Creix d'infima llavor ab rica pompa lo cedre altiu, orguill de la creació, y superbo, gegant al cim del Libano s' ostenta poderós.

Creix lo riubet que manso serpejava devant d'un petit tronch torcent lo pas, y son poder mostiant y furia indòmita tronchs arrebassa y camps.

Creix l' implome pollet qu' en l'erta roca cová ab amor la reina dels aucells, y en lo sol fixa sa mirada intrepida son vol aixeca al cel.

Creix del alé nudrida del nin cego despres espurna del erólich foch, y dins del pit de la donzella cándida brama volcá impetuós.

Creix pèl mont rodolant, de néu la glebá; la malla del a varo creix també; y un leviton que tinch qu' es curt de mànigas ¡mirin qu'es molt! no 'm creix

TARAVILLA.

Inicials del lema dels carlins.

D. P. R.

Traducció literal al llenguatge de la veritat: Duros, Pessetas, Rals.

Lo país: —Que s' acabi aquesta guerra, que s' acabi de un modo ó altre, sino m' ofego.

Un sargento primer:

Brilla una estrella en el Norte

¡Ay estrellita dorada,

si yo pudiera coserte,

coserte en mi boca-manga!»

Cosas que 's buscan:

Vostés que LA CAMPANA siga ben salada.

Jo, que no tingui cap relliscada.

Los carlins la perduda.

Tothom, treballar lo menos possible.

Y 'ls constitucionals una fórmula.

Jo puch donársela: es algebraica: ¡La volen veure? Aquí vá:

$T+r+a+n+s+f+e+r+e+n+c+i+a$
=2.000.000.

FABULETA.

Al fill de don Macari son pare vá enviarlo á Sant Hilari, y com que 'l caminar l' hi sab molt gréu pretestá que l' hi feya mal lo péu y sa amorosa mare compadida un cotxe vá llogarli desseguida.

Lector prenne experiéncia: en contra la peresa, diligéncia.

LL.

Lo general Espino reemplassa interinament al general Bassols en l' exercit del Nort.

No seria mal que aquest general Espino fés als carlins una espinada.... nova.

S'ha concedit permís en Madrid per publicar-se un periódich ab lo títol de *Lo Manicomí*.

No hi ha dupte, que ab aquest títol pot un periódich refleja l' estat actual d' Espanya.

CANTARELLAS.

Dius que 't cauhen las pestanyas
y que tu no sabs perquè...
vete'n aqui las resultas
d' estar sempre fent l' ullet.

Per mes que nevi y que glassi
no 't refredarás las gallas,
puig tothom ja sab que hi portas
al menos set ó vuit capas.

E. N.

T' estimo tant Rosa hermosa
que si 'l mosso á n' el café
me pregunta si vull té,
pensant ab tu responch rosa.

LL.

Las tèvas mans son de néu
los tèus cabells de fil d'or
y 'ls tèus ulls, Elvira mèva
tots voltadets.... de mussols.

Infel me dius sense solta
percue ahir no vaig venir,
donchs noya, vés si t'enganyas
que soch fiel... á quatre ó cinch.

M. B.

Un mosquit que segueix á una polla per la Rambla de las Flores, un dia de molt vent, veu caure de dalt de un plátano un escarbatet sobre 'l vestit de la nena.

—Senyoreta, exclama, miri que té una bestia aquí al darrera.

—¡Ay! diu ella girantse y mirant al jove de fit á fit: dispénsi'm no l' havia vist.

Una senyora sense familia veyá morir-se al seu marit intestat.

Com qu' era una casa forta en diners y fincas, y morint l' amo sense testament tot anava á un germá seu, la senyora per no trobar-se l'endemá al carrer, avisa al ataconador de la porteria que se semblava molt al seu senyor y 's convé ab ell, de modo que fés lo malalt y otorgués, lo degut testament.

Al serhi 'l notari, 'l ataconador, deya desde 'l llit:

—Miri Sr. Notari, posi que deixo 'ls mobles, las robas y l' efectiu á la mèva Senyora Donya Fulana: y que de las dem's flocas ne faig donació perpétua al pobre ataconador de la porteria Pere Salat, agrahtá lobè que m'adobava las botas.

La senyora vátenir una enrabiadaquela tirá á la sepultura.

Un mestre de casas rellisca y cau desde una bastida, y per una de aquellas casualitats que no se esplican, lo mal vá reduhir-se á un tatarro una mica regular.

—¡Ay! es una gracia del Cel Anton, l' hi deya la senyora de la casa molt beata: una gracia del Cel, repetia: una verdadera gracia del Cel.

Cremat lo mestre de casas, l' hi respougué: —Miri senyora: donchs á mí no me n' ha fet cap de gracia.

EPICRAMAS

Deya en Peret á l' Agnés:
 —Per agrada'te aixeri a
 m' hi dat á la mala vida.
 —Y que feyas avant: pues?
 —Com un senyó passejant
 ja véus que m' anava bè.
 —Y are que fás?
 —Are ré:
 com un negre treballant.

Pera carregarme un pés
 á un boig l'hi vaig demaná
 que 'm dongués un cop de má,
 y và ventarme un revés.

A. DE LA F.

Và preguntá 'l doctor Peix
 al cessant D. Pau Ciurana.
 —Y vosté ¿quin mal pateix?
 Y ell digué:
 —Pateixo gana.

R.

Un senyó molt reputat
 preguntá á un estudiantet:
 —Vosté estudiará dret?
 —No senyó, estudio sentat.

L. T. C.

Ab lo nas dintre del plat
 de una massa espessa y groga
 s' estava un pagés clavat
 olorant si era una droga.
 Aixó es crema animalás
 l'hi cridá l'amo, un tal Brema:
 y l'home admirant lo cas,
 s' adressá y pa'pantse 'l nas
 exclamá:—«¡Ay! Tantost si 'm crema.»

A. F. O.

SOLUCIONS

que corresponen á lo insertat en lo penúltim número de la Campana.

1. ANAGRAMA.—Martí—Marit—Miral—Triam—Tiram—Mitra.
2. PROBLEMA ARITMETIC.—Tenia 19 ovelles, 1 gallina y 80 pollets: total cent caps de bestia que l'hi valgueren cent duros.
3. PREGUNTA 1.ª.—Pi-era.
4. Id. 2.ª.—Arán-juez.
5. FUGA DE VOCALS:
No fan fugas que 'l fugí
trobo que 'l molt carlí.
6. FUGA DE CONSONANTS:
No hi ha rosa sense espinas
ni marit sense reayinas.
7. XARADA 1.ª.—Do-mi-nó.
8. XARADA 2.ª.—Cs-s-li-pat.
11. ENDAVINALLA.—Ayre
10. GEROGLIFICH.—Lo peix gros se menja à lo peix petit.
Han endevinat totes las solucions los ciutadans Antonet de la F. Tros y Tres tanocas: totes menos la 6 Un novici, Poll y Pussa, D. Miá y Net, Diccionari Petit y Manini: menos las 4, Gitano vell de la Sagrera: menos la 5, Perico Matalassé: menos las 4 y 6, C. Llagostina: menos las 6 y 10, Nyela: menos las 2 y 4, K. Rarus: menos las 4, 5 y 6, Puig Tarota de Canet: menos las 2, 6 y 8, M. Llardó: menos las 4, 6 y 8, Dos fills de Catalunya y J. M. P. Sabadellench: las 1, 2, 5, 7, 9 y 10, Patxet: las 1, 2, 3, 7, 9 y 10, Trepitja-espinas: las 2, 3, 4, 5, 7 y 9, Denteta: las 4, 5, 7, 8, 9 y 10, Pilot P. y P.: las 1, 5, 6, 7, 8 y 9, Oncle y Nebot: las 1, 5, 7, 8, 9 y 10, Manelét: las 1, 3, 5, 7, 9 y 10, Antonet A.: las 4, 2, 5, 7 y 9, Cornet d'ordres y Dos llepa-fils: las 1, 5, 7, 9 y 10, D. Vicente y C.ª: las 1, 3, 6, 9 y 10, M. M. C. Badaloní: las 1, 2, 3, 5 y 7, Dos Sibechs: las 5, 7, 9 y 10, Un tipo y Mal-casat de Reus: las 2, 4, 5 y 10, Badinguet: las 5, 7, 8 y 9, Patané: las 2, 5, 9 y 10, Un Pintayre: las 1, 2, 7 y 9, D. Crispin y C.ª: las 2, 5, 9 y 10, C. l' Ossa: las 3, 9 y 10, Xato del Nas: las 5, 9 y 10, J. Xocolatera las 2 y 10, Gorra suat: las 2 y 5, Jepet: y a 7 no mes, Un Sardá, Felis de ca'n Saytons y Blanca Naret.

Solució de lo insertat en l' últim número.

1. SALL DEL CABALL:
No us féu may d' aquell roy
que té la cara grogota,
que dú bucles llarga cola
y castiga cense lley,
que amich sois de la patota

- puig es un rey de cartró
 lo sempre á lo jugadé
 al peu de una bancarrota.
2. GEROGLIFICH.—Los petits fan pelletesas.
  3. PROBLEMA ARITMETIC.—Duya 36 quartos.
  4. TORTURA CEREBRAL.—Un petit descuit dels caixistas fá que no 'niga gra ia. Lo reproduhirém.
  5. FUGA DE VOCALS:
Per poté podá en Peret
poda sempre abgaavet.
  6. FUGA DE CONSONANTS:
Tres me jes vells del Vendrell
de-prés de fer cert refresch
tres cervells de bé ben tendros
se feren fer per el s tres.
  7. PREGUNTA 1.ª.—Lo piano-forte.
  8. PREGUNTA 2.ª.—Cal-ella
  9. ANAGRAMA.—Brasa.—Baras.—Abrás.—Rabas.—Sabra.
  10. XARADA 1.ª.—Ca-ram bo-la.
  11. XARADA 2.ª.—Pes-ca-té.
  12. ENDAVINALLA.—Dont
- Totas las solucions enterament, ningú las ha endavinadas: totes menos las 2 y 6 Manini; menos las 1, 2, 3 y 6 Un Re- contra etc.; menos las 1, 2, 6 y 11 Mis'er Hume; menos las 1, 2 y 6 Dos Sibechs: las 3, 5, 8, 9, 10, 11 y 12 Nyela; las 1, 2, 3, 5, 7, 9, 10 y 12 Diccionari Petit; las 3, 5, 8, 9, 10 y 12 Adéu siau; las 3, 5, 9, 10, 11 y 12 A. de la F.; las 3, 5, 9, 10 y 12 Aprenent pob e y Patera; las 5, 8, 9, 10 y 12 Perico Matalassé y F. de la Figuera; las 5, 9, 10 y 12 S. Arnau y R.; las 3, 10, 11 y 12 Salupet; las 3, 8, 10 y 12 E. del Armari; las 3, 5, 10 y 12 D. Crispin y C.ª; las 5, 8, 9 y 10 Un Pintayre; las 3, 9, 10 y 12 Xato; las 3, 7, 8 y 10 Pep Botella; las 5, 9, 10 y 12 S. M. P. Sabadellench; las 5, 8 y 12 Po-l-t-petit; y Dos fills de Catalunya; las 5, 9 y 12 M. M. C. Badaloní y Trepitja espinas; las 3, 5 y 10 Tomés de ca'l Esteve; las 5 y 12 P. Xocolatera; las 10 y 12 Mal-casat de Reus.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Com tenim la correspondencia de duas semanas y 'ns convé abreviar, tant solzament contestarém aquellas cartas en las quals se 'ns ha remés alguna cosa digna de apreñtir-se.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pere Botero, Pepa y Lola, Poca carn, Cómich de Horta, Un novici, J. E., Diccionari Petit, Valencia de Gracia y Tujanot

Son dignas d'arreglarse las dels ciutadans Cornet d'ordres, D. Crispin y C.ª, Dos baliga ha agas tarrassenchs y J. M. P. Sabadellench.

Ciutadans A. F. O. Molt bé: pensi ab nosaltros.—Pepa y Lola ja vá millor: pero per are sols l'últim es aprofitable —Boixompifag. Bé versificada, la poesia de vosté no es tant rodona com la anterior —Poca carn. Vosté 'n sob molt: treballi y 'l aplaudirém.—Sabir No mes que 'l quanto ins rta ja.—S. M. y M. Idem —Dos llepa-fils. Idem respecte l' epigrama —Mort de fam. Idem respecte 'l quanto.—E. N. Vosté també es dels que hi entenen: Treballi forsa.—Lleig. No pot aprofitarse mes que lo que ja haurá vist y l' idea de la temp stat.—Moa-bar-ets. Idem y 'l epigrama.—Tres tanocas. Tant solzament pot anarhi la seva cantarella.—Un novici. Las fugas enviadas bonicas com totes las sevas.—Poll y Pussa. Aprofitarem lo càlcul.—Denteta. Y una sola pregunta de vosté.—Oncle y nebot. De vosté 'l problema.—Frederich Sísort. Anyadintli algun ditó neu, mirarém de fer un article ab lo que 'ns envia.—March Bell. Insertarém lo gero-glifich.—Laus tibi Croeps. Molt enginy y xispa, arreglarém un poch la forma y serà una bona composició.—Serin. Hi ha cosas bonas: pero molt descuit en la poesia que 'ns remet, per lo que no l' hi prome'm res.—Joseph Meix. La seva hauria de arreglarse un bon xich.—Llargandeixet. Si ab signes d' impremta no tem combinar lo gero-glifich hi anirà.—J. Vila y R. Lo seu l' inserti rém.—Llambrochs. Res mes podém insertar que lo que ha vist y la primera cantarella.—D. Vicente y C.ª Idem: encara que lo demás té que retocarse.—Cómich d'Horta. Están bè.—Bernat Pescaire. No hem pogut pescar mes que un epigrama.—Meixet de Reus. Idem. idem —Dos poesias que etc. Y de vostés una sola cantarella.—Dos fills de Catalunya. Anar de las batalladas, algunas preguntas de vostés.—Blanch. Aprofitarém molta cosa de lo que 'ns envia.—Tujanot. Tenim lo gust de manifestarli 'l ma eix.—Dos baliga-balagas tarrassenchs. Hi ha alguna pregunta y alguna altra cosa digna d' arreglarse.—J. M. P. Sabadellench. Idem d' alguna pregunta.—P. Xocolatera. Ja haurá vist lo insertat, y sino hoveura: enviari forsa.—Perico Matalassé. Vosté es un noy molt aixeri: casi tot lo que 'ns envia, val.—A. de la Figué. Igual l'hi dihem per mes que molts cops linguém de po arbi mi jus solas y talons: pero lo principal es la idea.—Trepitja-espinas. Alguna cosa de lo que bihá en cada una de las tres cartas hi anirà.—Patera. Y lo gero-glifich y el quanto bastant bé.—Pere Botero. La poesia que 'ns envia ab un altre nom deixa veure massa l' esfors que hi ha empeat: en l' altra carta no hi ha mes aprofitable que la xarada.

ANAGRAMA.

Tot de noixe van po-arme
 tot per nom,
 y ab tot vergonya al temps d' are
 menjo tot,
 y ab una tot bech y brindo
 lo sant jorn.
 No té mes que quatre lletras
 y cinch tots.

PERET TANI.

PREGUNTAS.

1. ¿Quantas son las Letras del Alfabet?

2.ª ¿Que l'hi falta á Estella pera que fassa llum?

DOS BALIGA-BALAGAS TARRASSENCHS.

PREGUNTA ARITMETICA.

¿Qué fan 20+20+20?

POCA CARN.

FUGA DE VOCALS.

D. b.rr.t . b.rr.t.n.
 q. v. d. b.rr.b b.rr.b
 . s.n d.rs. b.rr. . r.p:
 .. l.e.t.r .q. b.rr.n.

J. R.

FUGA DE CONSONANTS.

.i.a .e. .a.e.a
 .i.a .e. .a.a.
 .ue .e. .e. .ue .i.i.
 .o .i .eu.á. .a.a.

J. CUIXART.

XARADA

I.

Ma primera la tens tú
 puig ho segona tothom:
 prima y tres to'hom hi ha anat
 si dú gech ó pantalons.
 Lo meu tot es una cosa
 que tu no tindrás lector,
 si n'has tres en la paraula
 que 't presenta la ocasió.

NIRSELEFS.

II.

Dos y primera
 vela
 y dos tres
 se menja.
 DOS PARAYGUAS FORADATS.

ENDAVINALLA.

Has de veure'm en tot pis
 que á la finestra m'estich,
 sense mi no hi ha cap rich,
 ni ningú fora felis.

NYELA.

GEROGLIFICH.

(Las solucions en lo próxim número.)

IMP. V. Y F. GASPAR, ARAULFO, 14.
 Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.